

Reflektion på sammanträdet med kyrkorådet den 24 september 2025

Filipperbrevet 2:1-5 (Söndagens episteltext den 21/9 -25)

Dopfamiljen hade precis mikrat kanelbullar och hållt kaffet på en termos. Vi satt i köket, och så brukar det bli på dopbesök. Barnet halvlåg i sittarn på golvet. Och föräldrarna turades om att sätta den litet i gungning med ena foten.

Litet försiktigt berättade de att jag fick bestämma allt, om texter, böner och psalmer om jag lovade att de fick ha en speciell låt på dopet. Jag log och var nära att säga, "självklart", men också att "vi ju ska titta på det tillsammans, och att jag då rakt inte alls vill bestämma något". Men, som ni förstår, min nyfikenhet tog överhanden, och jag frågade kanske litet för fort, vilken låt?

Ja, vilken låt kan vara så viktig att de byter till sig den genom att lämna allt annat till mig att bestämma om, utom namnen såklart! Mig som de ju inte ens kände.

Och när jag hade frågat vilken låt, ja då gick de in i vardagsrummet, och jag tänkte, att nu ska det spelas på stora stereon. Men inte alls. I stället kom de tillbaka med två akustiska gitarrer, stämde dem med vana fingrar och absolut gehör. Och sedan framförde de sången där mitt i köket. Låten känner ni också igen, så här är verserna i texten:

May God bless and keep you always
May your wishes all come true
May you always do for others
And let others do for you

May you build a ladder to the stars
Climb on every rung
And may you stay
Forever young

May you grow up to be righteous
May you grow up to be true
May you always know the truth
And see their light surrounding you

May you always be courageous
Stand upright and be strong

And may you stay
Forever young

May your hands always be busy
May your feet always be swift
May you have a strong foundation
When the winds of changes shift

May your heart always be joyful
May your song always be sung
And may you stay
Forever young

En helt gudomlig stund som berörde mig, med en bön för deras barn, en bön om

- välsignelse,
- om skydd,
- att få livsönskemålen uppfyllda, i ett rättframt liv
- att få bygga en stege till himmelen, och att ta steg för steg.

Men lyssnar vi noga på Dylans text så hör vi att det är precis lika mycket en bön om vad barnet med sitt liv förväntas göra för andra människor, att inte leva egoistiskt utan leva rättfärdigt i samhället, i sanning, upprätt, modigt och starkt just för andra. Och som det konkret står: Med händerna sysselsatta, raska fötter, och på en trygg grund när vindar blåser.

Och som klimax på låten: May your heart always be joyful.

Man skulle kunna tro att Dylan hade tjuvkikat i Filipperbrevet och Bergspredikan, framför allt i de två första kapitlen i Filipperbrevet när han skrev den här texten. För precis som Paulus talar han om en trygg grund, om kärlek och nåd – och sedan drar han slutsatser vad människan därför förväntas göra, nämligen att vara till för andra.

Paulus anknyter dessutom till den synoptiska bibelberättelsen om när Jesus frestas men i stället för att rycka till sig Gud litar på Gud. Ja, Paulus försöker komma åt den djupt sittande och så frestande avundsjukan hos brevadressaterna. Det är därför han talar om enighet och längre fram om fasthet och ödmjukhet. Stora ord som skalas ned till: Härma Kristus, han bevakade inte girigt sin gudslighet utan lydde till det yttersta – och när kyrkan tror, lyder och lider, ja exakt så, *tror, lyder och lider*, då fortsätter andra och vi att vara forever young.